

Titel	Dienst family entertainment center is toegang verlenen tot attractiepark
Nummer	35-36 / 1994
Trefwoorden	huur, dagrecreatie
Belastingjaar/tijdvak	1 oktober 2015 tot en met 31 juli 2016
Brondocumenten	Rechtbank Zeeland-West-Brabant 25 mei 2018, nrs. 16/10562 t/m 16/10564
Wetsartikelen	Wet OB 1968, Btw-richtlijn
Auteur	dr. D. Molenaar
Publicatiedatum	06-09-2018
NTFR	
Rubriek	Omzetbelasting
ECLI	ECLI:NL:RBZWB:2018:3096

Samenvatting

Belanghebbende exploiteert een zogeheten family entertainment center. Belanghebbende heeft een pand van 500m² en beschikt over een eigen ingang. In het pand staan 70 apparaten waarop 50 verschillende spellen kunnen worden gespeeld, 13 van de spellen zijn bewegingsgames, 37 zijn behendigheidsspellen. Om op een apparaat te spelen kan een kaart worden aangeschaft voor € 0,50. Op de kaart kan vervolgens een tegoed worden gezet. Het tegoed kan ook worden gebruikt voor de aanschaf van frisdrank en snoep. Met de spellen kunnen prijzen worden gewonnen, niet zijnde geldbedragen.

In geschil is of het verlaagde tarief van toepassing is. De rechtbank vindt van wel en oordeelt dat sprake is van toegang verlenen tot attractieparken. Belanghebbende verricht haar diensten vanuit een voorziening die primair en permanent is ingericht voor vermaak en dagrecreatie. Dat prijzen kunnen worden gewonnen doet daar niet aan af omdat het winnen van prijzen niet de hoofdreden voor het bezoek is. Ook is sprake van 'toegang verlenen tot' omdat de speelkaart niet gekoppeld is aan een specifiek apparaat en geen sprake is van huur van een apparaat. Er is namelijk geen sprake van een exclusief recht tot gebruik van een bepaald apparaat. Indien een apparaat bezet is, moet gewacht worden totdat het apparaat vrij is.

(Beroep gegrond.)

Commentaar

Bij deze uitspraak is het besluit van de staatssecretaris van Financiën over het verlaagde btw-tarief ook van belang. Het meest recente besluit is van 22 december 2017, nr. 2017-16288, en daarin staat bij Post B14 zijn visie op het de begrippen 'attractieparken', 'vermaak' en 'dagrecreatie' (NTFR 2018/324). De rechtbank noemt het besluit niet specifiek, maar loopt wel de daarin genoemde elementen langs, zoals dat het moet gaan om een primair en permanent voor vermaak en dagrecreatie ingerichte voorziening, vooral om daar een leuke tijd te hebben. Strijdig met het besluit leek te zijn dat er prijzen gewonnen kunnen worden, maar de rechtbank stelt vast dat het de bezoekers daar niet om te doen is.

Het tegoed op de 'playcard' zetten lijkt een soort variabele toegangsprijs, waarmee je meer betaalt naarmate je vaker gebruik wilt maken van de apparaten. En er zijn zoveel apparaten, dat duidelijk is dat het niet om de verhuur van één apparaat gaat.

Bij elkaar gaat het voor de belanghebbende toch wel om een aanzienlijk belang, want als ik het optel scheelt het circa 90.000 € btw per jaar. Daarvan kunnen misschien wat leuke apparaten worden bijgekocht en dan zou de btw zorgen dat er nog meer vermaak mogelijk is.

[1]Dr. D. Molenaar is werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en verbonden aan de vakgroep Fiscaal Recht Erasmus Universiteit Rotterdam.

Datum: 7-9-2018

Bron: <https://www.ndfr.nl/NTFR/Details/NTFR2018-1994>

Copyright - Sdu - Alle rechten voorbehouden.